

[Arbejds- og Socialministeren.]

med Midler fra Statens Side. Jeg er her enig med det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen. Jeg tror ikke, der vil ske nogen Skade ved, at et saadant Tilsagn er givet. Jeg er heller ikke helt sikker paa, at det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit kan vinde fuld Tilslutning i Institutionerne. Men der er i hvert Fald eet Sted, hvor det ærede Medlem kan vinde Tilslutning, og det er hos Finansministeren; han vilde nok være tilfreds, om et saadant Tilsagn blev taget tilbage, hvad jeg dog ikke agter at gøre, fordi jeg tror, at der kan opstaa visse Situationer, hvor det vil være nødvendigt at træde til i disse for de paagældende Befolkningsslag overordentlig vanskelige Tider. Men jeg skal tage det ærede Medlems Ord ad notam, og jeg skal administrere Loven med det givne Tilsagn saa strengt som overhovedet muligt.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt, at ogsaa jeg beklager, at Forslaget er kommet saa sent frem, og hvis vi igen skal behandle et tilsvarende Forslag, skal jeg foranledige, at det kommer noget tidligere frem, saaledes at der kan blive Tid til et grundigt Studium af de herhenhørende Problemer.

Inger Gautier Schmit: Den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har fuldkommen misforstaaet mine Udtalelser. Jeg har aldeles ikke ønsket, at Ministeren skulde administrere denne Lov med Strenghed. Jeg har bare udtalt, at jeg syntes, det var heldigt, hvis det kom til at staa i selve Loven, hvilken Hjælp, Staten giver, og hvilken Sum det private Initiativ skal skaffe til Veje, saaledes at Loven i Praksis kom til at svare til sit Formaal.

Vi har et meget talende Eksempel i hele det Omraade, som vi kalder den forebyggende Børneforsorg. Der blev i sin Tid fra Lovgivningsmagten givet det Løfte, at den forebyggende Børneforsorg skulde have 50 pCt. af de Udgifter, den havde til sin Virksomhed; men efterhaanden som Institutionerne er blevet flere og flere, har det vist sig, at de Midler, Staten gav, var saa smaa, at man vist ikke engang naaede op paa 30 pCt.s Tilskud, et Forhold, som den højtærede Minister, efter hvad jeg forstaaer, har til Hensigt at ændre, hvad jeg oprigtigt ønsker. Vi staaer her over for et Tilfælde, hvor Staten og det private Initiativ skal samvirke om en ganske bestemt Opgave, og her viser det sig altsaa, at det er det private Initiativ, som ikke er i Stand til at skaffe

den Halvdel til Veje, som er nødvendig for, at Resultatet kan blive nogenlunde rimeligt.

Ministeren siger, at han allerede har faaet og i Fremtiden agter at faa det resterende paa Tillægsbevillingsloven, altsaa gennem en særlig Bevilling. Naar jeg deroverfor udtaler, at jeg vilde ønske, at dette Forhold fandt Udtryk i selve Loven, uden at Ministeren behøvede at gaa til Finansudvalget om ekstra Hjælp, ligger deri aldeles ikke — og jeg vil gerne understrege, at det er en fuldkommen Forvrængning af mine Udtalelser —, at jeg ikke skulde unde Institutionerne at faa den Hjælp fra Staten, som Ministeren ønsker at give dem. Det har aldeles ikke været min Hensigt, og jeg beklager meget, at man har kunnet opfatte det saaledes. Jeg synes ikke, det viser et venligt Sindelag over for mine Udtalelser.

Det, jeg har ønsket at udtale her, er, at jeg synes, det havde været mere praktisk, hvis man ud fra de Erfaringer, men har gjort, ændrede Forholdet imellem, hvad Staten giver, og hvad det private Initiativ giver, saaledes at de nødvendige Midler kan skaffes til Veje, uden at Ministeren behøver at gaa til Finansudvalget for at faa de manglende Penge. Man kunde meget vel tænke sig en Ændring, hvorved Staten gav $\frac{2}{3}$, naar det private Initiativ havde samlet $\frac{1}{3}$. Det var noget i den Retning, jeg tænkte mig. Saa var Institutionen sikker paa at faa disse Penge; thi den er jo meget mere sikker, hvis det kommer til at staa i Loven, end hvis Pengenes Tilvejebringelse skal afhænge af en Bevilling bagefter.

Jeg vil altsaa bede den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen forstaa, at jeg ingenlunde har ønsket at optræde karrigt over for Mødrehjælpen. Intet ligger mig fjernere, da det er en Sag, der har min varmeste Interesse. Jeg tør nok sige, uden at rose mig selv, at jeg er den første, der i dette Ting har stillet Forslag om Oprettelse af Mødrehjælpsinstitutioner, et Forslag, der oprindeligt blev nedstemt fra socialdemokratiske Side. Jeg skal tilføje, at det senere blev taget op af daværende Minister Steincke. Jeg har herigennem dokumenteret, at jeg som den første har stillet Forslag om Oprettelse af Mødrehjælpsinstitutioner.

Jeg skal derfor slutte med at sige, at jeg benægter at have vist en haardhændet og hjerteløs Opræden over for Mødrehjælpsinstitutionerne. Jeg har tværtimod tænkt mig ved mine Udtalelser yderligere at konsolidere deres Økonomi. Dette alene har været Hensigten med mine Udtalelser.